

คณิตศา โขติจันท์ 2551: การเปรียบเทียบการทดสอบภาวะสารูปสนิทธิ สำหรับการแจกแจงเอกซ์โปเนนเชียล เมื่อข้อมูลถูกจัดกลุ่ม ปริญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สถิติ) สาขาวิชาสถิติ ภาควิชาสถิติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์อำไพ ทองธีรภาพ, Ph.D. 122 หน้า

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบภาวะสารูปสนิทธิ สำหรับการแจกแจงเอกซ์โปเนนเชียล กรณีข้อมูลถูกจัดกลุ่ม ตัวสถิติทดสอบที่นำมาศึกษา ประกอบด้วย ตัวสถิติทดสอบโคลโมโกรอฟ-สมิร์นอฟ แบบถ่วงน้ำหนัก ตัวสถิติทดสอบโคลโมโกรอฟ-สมิร์นอฟ ตัวสถิติทดสอบแอนเคอร์สัน-คาร์ลิ่ง ตัวสถิติทดสอบคราเมอร์-วอนมิส ตัวสถิติทดสอบไคสแควร์ และตัวสถิติทดสอบส่วนประกอบไคสแควร์ ข้อมูลศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลที่มีการแจกแจงเอกซ์โปเนนเชียล การแจกแจงไวบูลต์ และการแจกแจงแกมมา ด้วยขนาดตัวอย่าง 30, 50 และ 100 แต่ละขนาดตัวอย่างแบ่งเป็น 6, 7 และ 10 ช่วง กำหนดระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.01 และ 0.05 จำลองข้อมูลด้วยเทคนิคมอนติคาร์โล ในแต่ละลักษณะจำนวน 1,000 ครั้ง ผลการวิจัยพบว่า ตัวสถิติทดสอบโคลโมโกรอฟ-สมิร์นอฟ แบบถ่วงน้ำหนัก และตัวสถิติทดสอบส่วนประกอบไคสแควร์ สามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ได้ดีที่สุด รองลงมา คือ ตัวสถิติทดสอบไคสแควร์ ตัวสถิติทดสอบแอนเคอร์สัน-คาร์ลิ่ง ตัวสถิติทดสอบคราเมอร์-วอนมิส และตัวสถิติทดสอบโคลโมโกรอฟ-สมิร์นอฟ ตามลำดับ ส่วนค่าอำนาจการทดสอบพบว่า ส่วนใหญ่ตัวสถิติทดสอบโคลโมโกรอฟ-สมิร์นอฟ แบบถ่วงน้ำหนัก ตัวสถิติทดสอบแอนเคอร์สัน-คาร์ลิ่ง และตัวสถิติทดสอบคราเมอร์-วอนมิส มีค่าอำนาจสูงสุด รองลงมาคือ ตัวสถิติทดสอบไคสแควร์ และตัวสถิติทดสอบโคลโมโกรอฟ-สมิร์นอฟ ตัวสถิติทดสอบที่มีค่าอำนาจการทดสอบต่ำสุด คือ ตัวสถิติทดสอบส่วนประกอบไคสแควร์

คณิตศา โขติจันท์
ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

28 / ๙๗ / 2551